

עפ"ג 17/01/6319 - מדינת ישראל נגד סאלח אלטלאלקה

07 Mai 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 17-01-6319 מדינת ישראל נ' אלטלאלקה

לפני:

כבד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבד השופטת זהבה בוסתן

כבד השופטת נאות בכור

המערערת מדינת ישראל

נגד
המשיב
סאלח אלטלאלקה

וכחיהם:

ב"כ המערערת עו"ד רועי לוס

המשיב ובא כוחו עו"ד ציקי פולדמן

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודהתו בת"פ 15-07-56522 (בית משפט השלום ברמלה) בהסתע 6 שב"חים בהיותו שיכור, ונידון בגין TICK זה ל-4 חודשים מאסר בפועל והורשע על פי הודהתו בת"פ 16-05-43340 (בית משפט השלום ברמלה) בעבירה של ניגזה פוחצת ונידון גם בגין TICK זה ל-4 חודשים מאסר ובסך הכל נידון המשיב ל-6 חודשים מאסר שניית לרוצחם בעבודות שירות.

כמו כן, נידון המשיב ל-6 חודשים מאסר על תנאי ו-3 חודשים מאסר על תנאי, בתנאים המפורטים בגזר הדין, לפסילה מלקביל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 30 חודשים ושות פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום קנס בסך 8,000 ₪.

הערעור מחולק כלפי קולת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען בהודעתה הערעור ובティיעונו בפנינו כי שגא בית המשפט קמא כאשר לא נתן ביטוי ראוי לחומרת העבירות ולפגיעה באינטרס הציבורי, והשית על המשיב עונש הסוטה באופן קיצוני לקולא שאין בו כדי לבטא את עיקרונות ההלימה שהוא עיקרונו מנהה בהבנית שיקול דעת בענייני עונשה בעבירות של הסעת שב"חים, ניגזה בשוכרות וניגזה פוחצת.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ב"כ המערער טוען עוד, בהסתמך על פסיקה שצוטטה בסעיף 19 לנימוקי הערעור, כי עונש המאסר לRICTSI בעבודות שירות סוטה מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות בגין הורשע המשיב, ובית המשפט קמא לא נתן ביטוי הולם לצורר להרטיע אותו ואחרים שכמותו מלנהוג כפי שנagara במרקם נושא הערעור.

לטענת ב"כ המערער, טעה בית משפט קמא שהורה על חפיית עונשי המאסר, לתקופה של 4 חודשים כל אחת, בחלוקת זה זהה ללא כל נימוק מוצדק לעשות כן.

ב"כ המשיב מתנגדת להחמרה בעונש המאסר שהוטל על המשיב ומצביעה על כך שהוא היה עצור במשך חודשים מאחריו סורג ובריח בקשר לעבירות נושא הערעור ואלה לא נוכו מתקופת המאסר שהוטלה עליו על ידי בית משפט קמא, וכן היה עצור במעצר בית במשך 4 חודשים נוספים נוספים.

לטענת ב"כ המשיב, המשיב השתקם, לא מדובר בעבירות בחומרה כזו המצדיקה הטלת עונש מאסר מאחריו סורג ובריח.

ב"כ המערערת טוען עוד כי המשיב ביצע את העבירות של הסעת 6 שב"חים ונוהגה בשכורות כאשר ממතין לטיעונים לעונש בקשר לעבירה של נהיגה פוחצת אשר נדחו על מנת לקבל חוות דעת של הממונה על עבודות השירות שהסתכים לקבלו לRICTSI מאסר בעבודות שירות.

עוין בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא קבוע, ובצדק, כל אחד מכתביו האישום נושא גזר הדין מתאר אירוע אחד, מכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם מתחם ענישה הולם אחד.

בית המשפט קמאקבע נכונה את הערכים המוגנים שביהם פגע המשיב בכל אחת מעבירותיו נושא גזר הדין, כאשר ביחס לעבירות הסעת השב"ח הוא פגע פוטנציאלית בביטחון המדינה ובנסיבות להקבע את זהות הבאים לשעריה, ולגביה הנהיגה בשכורות וה נהיגה הפוחצת הוא פגע בהגנה על שלומם ובביטחונם של משתמשים בדרך. בית המשפט קמא ראה בחומרה את המעשה נושא כתוב האישום השני לעומת המעשה נושא כתוב האישום הראשון וקבע כי מדובר בפגיעה ברף הבינוני בכל אחד מהאינטרסים המוגנים.

איןנו רואים עין בעין את התייחסות בית המשפט קמא לפגיעה בערכים המוגנים בכל אחד מהמעשים נושא כתבי האישום, שכן הפגיעה בערכים המוגנים על ידי הנהיגה המתווארת בכתב האישום השני אינה זהה לפגיעה בערכים המוגנים על ידי הסעת השב"חים וה נהיגה בשכורות נושא כתוב האישום הראשון, והאמור בכל אחד מכתביו האישום יוכיח.

בית המשפט קמאקבע את מתחם הענישה בכל אחד מהמרקם נושא כתבי האישום בין 3 חודשים מאסר שניtan לרצותם בעבודות שירות ועד 15 חודשים מאסר בפועל, ולא מצא, ובצדק, כל נימוק לסתות מתחם ענישה זהה.

בכל הכבוד לבית המשפט קמא, אנו סבורים כי מתחם הענישה שקבע לכל אחד מהמעשים נושא כתבי האישום הוא מכך מיידי ואנו סבורים כי מן הראו היה לקבוע את מתחמי הענישה לכל אחד מהמעשים נושא כתבי האישום בין 6 חודשים מאסר לבין 18 חודשים מאסר.

אומנם, בית משפט קמא לא התעלם מהשיקול של הרעתה היחיד שכן למשיב הרשעה קודמת בגין עבירות רכוש כלפי הרכב בגין ריצה 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, וכך גם לא התעלם מהעובדה שבייצע את המעש נושא כתוב האישום הראשון בעודו לטיעונים לעונש בעניין כתוב האישום השני, אך לא נתן לכך את המשקל הראו בקביעת העונש, גם

אם לא ניתן בתקופת המאסר את חודשי המעצר שריצה המשיב בקשר לעבירות נושא גזר הדין.

אומנם, בית המשפט קמא פסל את המשיב מלקביל או להחזיק רישון נהוגה לתקופה משמעותית, וכך גם הטיל עליי קנס הולם, אך עדין אין בכך כדי לבטא מדיניות הענישה הנוהga בעבירות נושא גזר הדין ואת עקרון ההלימה, שהוא עיקרון המוביל על פי תיקון 113 לחוק העונשין, וכך גם לא מצאנו הצדקה לחיפוי חלקית בין שני עונשי המאסר שהטיל בית המשפט קמא בגין כל אחד מכתבי האישום.

לאור כל האמור לעיל, ומבליל שאנו מתעלמים מההלכה לפיה בית המשפט שמקובל ערעור על קולת העונש לא ממצה את הדין עם הנאשם, אנו מקבלים את הערעור ומطالبים על המשיב לשנת מאסר בפועל בגין תקופת מעצרו, החל מיום 18.5.16 עד 07.07.16.

יתר חלקו גזר הדין בת"פ 56522-07-15 (בית משפט השלום ברמלה) ובת"פ 43340-05-16 (בית משפט השלום ברמלה) יעמדו בתקופם.

המערער יתיצב למאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 01.08.2017 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשבישותו תעוזת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המשיב בהתאם לכינסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיוון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתקופם עד להתייצבויות המשיב לריצוי עונשו.

ניתן והודיע היום יא' אייר
תשע"ז, 07/05/2017
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.

זהבה בוסטן, שופטת נאה בכור, שופטת

אברהם טל, נשיא אב"ד